

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16665/2024
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Бранислава Босиљковића и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дарко Лазаревић, адвокат из ..., против туженог Компанија „Дунав осигурање“ АДО из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6548/19 од 09.06.2021. године, у седници већа одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6548/19 од 09.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6548/19 од 09.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 6548/19 од 09.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 18123/16 од 21.02.2019. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да исплати тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете и то трајног инвалидитета од 25%, разлику од 10% у износу од 120.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате (став први изреке првостепене пресуде) и обавезан тужилац да накнади туженом трошкове поступка у износу од 15.000,00 динара (став други изреке првостепене пресуде). Ставом другим изреке побијане другостепене пресуде, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. Закона о парничном поступку, указујући у ревизији и на битну повреду одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23-

други закон) Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци, постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тражене правне заштите је исплата на име накнаде нематеријалне штете у износу од 120.000,00 динара, о ком праву је одлучено у смислу члана 155. и 942. Закона о облигационим односима, јер тужени није дужан да накнади тужиоцу тражену нематеријалну штету која је настала 07.05.2015. године, имајући у виду извршену исплату у износу од 180.000,00 динара, и да је код тужиоца као последица повређивања наступио инвалидитет од укупно 5%, а тужени у поступку ван спора исплатио тужиоцу на име 15% инвалидитета.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима је заснована правноснажна пресуда у примени материјалног права на утврђено чињенично стање, по оцени Врховног суда у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, с обзиром на то да је одлука о тужбеном захтеву заснована на примени одговарајућих одредаба материјалног права, као и да се због битне повреде одредаба парничног поступка посебна ревизија не може изјавити, јер битна повреда одредаба парничног поступка није прописана као разлог за изјављивање посебне ревизије одредбом члана 404. став 1. ЗПП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, имајући у виду да погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представља разлог за изјављивање ревизије, изузев у случају из одредби члана 403. став 2. ЗПП, сходно одредби члана 407. став 2. ЗПП, а стога ни за посебну ревизију, чија дозвољеност је условљена испуњењем услова прописаних одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда (којом је одлучено у спору мале вредности) ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате на име накнаде штете поднета је 07.06.2016. године. Вредност предмета спора износи 120.000,00 динара и ради се о поступку у спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић